

Dem, at De altid tager en Sauvegarde med Dem. De er virkelig saa forførende i den Dragt der, at jeg ikke vilde svare for — —«

Men han fik ikke udtalt.

»Olga,« sagde Nanny vendt mod Veninden og med en let Rødme paa Kinderne. »Nu gaar vi. Hr. Dyhring begynder at blive upassende Tjenerinde!«

Hun nejede dybt og gik ud af Stuen med Armen om sin Ledsagerskes Liv.

Men i Døren vendte hun sig om og sagde:

»Er det altsaa en Aftale, at vi mødes Klokken syv ved Klampenborgstationen? . . Men det vil jeg sige Dem, at dersom De sladrer af Skole og fortæller Mama, at jeg har været heroppe, saa siger jeg, at De lyver, og saa faar De aldrig mere Lov til at kysse mig — uden paa Munden.«

»Men, Nanny, du er dog helt tosset idag,« hviskede Veninden, idet hun skyndsomst trak hende med sig.

Mens Dyhring nød sit ensomme Maaltid, tømte han gentagne Gange tankefuldt sit Sherryglas og sank tilsidst ganske hen i Betragtninger. Den unge Levemand var i den sidste Tid begyndt at beskæftige sig med Ægteskabsplaner. Han havde en Dag sammentalt Summerne paa sine løbende Veksler og var kommen til det Resultat, at han nu ikke længere turde opsætte at gøre et godt